Konstitutionsutskottets betänkande 1983/84:25

om förenkling av myndigheternas regler (prop. 1983/84:119 jämte motioner)

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas proposition 1983/84:119 jämte följdmotionerna 1983/84:2653 av Gunnar Biörck i Värmdö (m), 1983/84:2654 av Bertil Fiskesjö m. fl. (c) och 1983/84:2655 av Martin Olsson (c). Samtidigt behandlas de under allmänna motionstiden väckta motionerna 1983/84:469 av Allan Ekström (m) och 1983/84:1352, yrkande 2, av Gunilla André m. fl. (c).

I propositionen förordas en rad åtgärder för att myndigheternas föreskrifter och övriga regler skall bli enklare och klarare och för att regelbeståndet i samhället inte skall bli alltför omfattande. Bl. a. föreslås att myndigheterna inte skall använda termen anvisningar som beteckning på bindande regler och att de även i övrigt skall undvika termen, eftersom den kan missförstås.

Ett par av åtgärderna underställs riksdagens prövning. Utskottet tillstyrker dessa åtgärder. Återstoden är åtgärder som regeringen aviserar att den själv avser vidta. De sistnämnda åtgärderna anser utskottet utgöra värdefulla inslag i det fortsatta förenklingsarbetet. I några av de motioner som behandlas i betänkandet har förordats åtgärder som i vissa hänseenden går längre än propositionen. Motionerna har avstyrkts. Utskottet har härvid hänvisat till bl. a. att det inte finns anledning att nu ta ställning till behovet av andra åtgärder än de som nu beslutas av riksdagen eller som aviseras i propositionen. Reservationer från m och c har lämnats till förmån för vissa av förslagen i motionerna.

Utskottet har i ett nyligen avlämnat betänkande, KU 1983/84:24, behandlat vissa frågor som har anknytning till de frågor som behandlas i förevarande betänkande.

Propositionen

Hemställan

I proposition 1983/84:119 har regeringen (justitiedepartementet) föreslagit riksdagen att

dels anta ett förslag till ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar,

dels godkänna de riktlinjer för utmönstring av termen anvisningar som angetts i propositionen.

Vidare bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad som anförts i propositio-

nen om åtgärder för att myndigheternas regler skall bli enklare och klarare och för att regelbeståndet inte skall bli alltför omfattande.

Det i propositionen framlagda lagförslaget har följande lydelse:

Förslag till
Lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 §
Författningar som har beslutats av riksdagen, regeringen eller kyrkomötet eller av en myndighet under regeringen eller riksdagen skall kungöras enligt denna lag, om inte annat följer av 2 §.	
Med *författning* skall i denna lag förstås *lag eller förordning eller annan föreskrift* som *avses* i 8 kap. regeringsformen.	Med *författningar* skall i denna lag förstås *lagar, förordningar och andra rättsregler* som i 8 kap. regeringsformen *betecknas som föreskrifter.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Huvudsakligt innehåll

I propositionen framhålls att sådana regler som myndigheter under regeringen beslutar har ökat väsentligt i omfattning under senare år. Denna utveckling har enligt propositionen bl. a. samband med den allt vanligare tekniken med s. k. ramlagar, vilka ofta förutsätter att en utfyllnad sker genom regler som beslutas av regeringen eller efter dess bemyndigande av förvaltningsmyndigheterna. I detta system finns inbyggt en risk för en detaljreglering som kan vara svår att kontrollera för statsmakterna. Problemen med detaljstyrningen blir särskilt märkbara när reglerna riktar sig till kommuner och landstingskommuner. Mängden av regler medför vidare att regelbeståndet blir svåröverskådligt vilket kan leda till svårigheter både för allmänheten och för myndigheterna att få klarhet i vilka regler som gäller.

Dessa förhållanden har medfört en växande kritik mot systemet. Kritiken mot regelgivningen har också avsett den terminologi som används. Det har sålunda hävdats att såväl allmänheten som tillämpande myndigheter kan ha svårt att veta om syftet med en regel är att den skall vara bindande eller om den endast skall vara ett råd.

Mot kritiken måste enligt propositionen ställas det faktum att regelgivningen är ett viktigt medel för förändring och förnyelse av samhället. Myndigheternas regler har stor betydelse på en rad områden. Reglerna tjänar bl. a. rättssäkerheten genom att de ökar förutsebarheten och underlättar både enskildas och myndigheters ställningstaganden i olika frågor.

Värdet av den regelgivning och information som myndigheter under regeringen svarar för kan emellertid enligt propositionen inte undanskymma att denna verksamhet med tiden har medfört problem. Dessa är enligt propositionen huvudsakligen av kvalitativ art men har blivit kännbarare i takt med att antalet regler har ökat.

I propositionen förordas flera olika åtgärder för att myndigheters föreskrifter och övriga regler inte skall bli alltför omfattande. I ett par hänseenden krävs härvid beslut av riksdagen. Det gäller dels en ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar (den s. k. kungörandelagen), dels godkännande av vissa riktlinjer rörande användningen av termen anvisningar. Enligt dessa riktlinjer skall termen anvisningar inte få användas som beteckning på bindande regler (föreskrifter). Den skall undvikas också som beteckning på sådana icke-bindande regler som avser tillämpning av föreskrifter, i synnerhet sådana som riktar sig till allmänheten eller till kommuner eller landstingskommuner.

De övriga åtgärder som förordats i propositionen är av sådan karaktär att de kan beslutas av regeringen. Propositionen innehåller en översiktlig redovisning av hur den del av reformen som bör beslutas av regeringen skall utföras. Om riksdagen antar de förslag som kräver riksdagens medverkan som lagts fram i propositionen, skall justitieministern senare förelägga regeringen förslag om att denna skall besluta vissa kompletterande föreskrifter.

Beträffande propositionens närmare innehåll hänvisas till propositionen.

Motionerna

I *motion 1983/84:469* av Allan Ekström (m) hemställs

1. att riksdagen beslutar uttala sig för att ett beslut om delegation skall innehålla det grundlagsenliga stödet härför,

2. att riksdagen beslutar uttala sig för att det organ som med bruk av delegationsrätten utfärdar författning skall ange det rättsliga stödet härför.

Enligt motionen anges i samband med delegering av normgivningskompetens som regel inte den konstitutionella grunden för delegeringen. Den konstitutionella grunden framgår i allmänhet inte heller av den författning som myndighet utfärdar med stöd av delegeringen.

Dessa förhållanden medför enligt motionen att det blir svårt för allmänheten att skaffa sig kunskap om det grundlagsenliga stödet för utfärdade författningar.

Den rättsliga kontrollen skulle, framhåller motionären, gagnas av att vederbörande organ alltid anger det grundlagsmässiga stödet för sitt handlande.

I *motion 1983/84:1352* av Gunilla André m. fl. (c), som behandlas här endast såvitt avser yrkande 2, hemställs att riksdagen beslutar att hos

regeringen begära en översyn av systemet med ramlagstiftning.

Motiven för yrkandet utvecklas i motion 1983/84:1351. Motionärerna anför bl. a. att det ökade inslaget av lagar, som överlåter åt rättstillämpningen eller åt olika myndigheter att forma det konkreta innehållet, är oroväckande. Denna utveckling leder till ett minskat folkligt inflytande och kan innebära att förtroendet för vårt rättssystem minskar. Utvecklingen måste därför enligt motionen noggrant analyseras och bedömas.

I *motion 1983/84:2653* av Gunnar Biörck i Värmdö (m) hemställs

1. att riksdagen beslutar att i fortsättningen ej stifta ramlagar,

2. att riksdagen beslutar att "anvisningar till kommunalskattelagen" i fortsättningen skall utfärdas i lagform,

3. att riksdagen beslutar att myndigheter fortsättningsvis får utgiva "anvisningar" och "föreskrifter" endast efter uttryckligt bemyndigande av riksdagen,

4. att riksdagen beslutar utdela ett exemplar av Sveriges Rikes Lag till varje hushåll i Sverige, med årliga kompletteringar allteftersom lagen ändras,

5. att riksdagen ger regeringen till känna att inga myndigheter själva får ge ut föreskrifter, som innehåller straff- eller vitesbestämmelser av något slag,

6. att riksdagen ger regeringen till känna att propositioner med lagförslag även bör innehålla textförslag till erforderliga förordningar och verkställighetsföreskrifter,

7. att riksdagen ger regeringen till känna att det i alla förordningar och föreskrifter skall anges med stöd av vilket bemyndigande dessa utges,

8. att riksdagen bifaller förslaget i proposition 1983/84:119 om förteckning av (och utrensning i) varje myndighets nuvarande regelsamlingar,

9. att riksdagen ger regeringen till känna att den biträder justitieministerns uttalande att regeringen har både rätt och skyldighet att övervaka den normgivning den själv har delegerat till underlydande myndigheter och att den därigenom är ansvarig inför riksdagen för denna.

I *motion 1983/84:2654* av Bertil Fiskesjö m. fl. (c) hemställs

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om riktlinjerna för utmönstring av termen anvisningar,

2. att riksdagen ger regeringen till känna vad som i övrigt anförts om förenkling av myndigheternas föreskrifter, anvisningar och råd.

I motionen betonas vikten av att det i propositionen initierade förenklingsarbetet fullföljs i erforderlig omfattning. Regeringen bör enligt motionen återkomma så snart det kan ske med en redovisning av de effekter som blir följden av arbetet.

Beträffande riktlinjerna för bruket av termen anvisningar anser motionärerna att de skäl som anförs i propositionen när det gäller förbudet för myndigheterna att använda termen som beteckning på bindande regler bör gälla också beträffande de icke-bindande reglerna. Enligt motionen bör

termen utmönstras inom hela den offentliga rätten.

När det gäller de åtgärder som regeringen i propositionen aviserar att den skall vidta i det fortsatta förenklingsarbetet anförs i motionen erinringar på några punkter.

Skyldigheten för myndigheterna att i sina föreskrifter hänvisa till bemyndigande bör enligt motionen utsträckas till att omfatta också andra regler än föreskrifter. Detta motiveras enligt motionen av att allmänna råd som många myndigheter utarbetar även framgent kommer att ha stor betydelse. Det finns därför starka skäl att även dessa skall vara grundade på ett bemyndigande från regeringen och att myndigheterna åläggs att hänvisa härtill vid sitt utfärdande av råden.

Motionärerna anför också invändningar mot vad som anförts i propositionen om att det i avvaktan på stat–kommun-beredningens utvärdering inte bör införas något direkt krav på myndigheterna om regelöversyn i samband med upprättande av regelförteckningar. Det är enligt motionen mycket lämpligt att i detta sammanhang göra en regelöversyn.

När det gäller myndigheternas författningssamlingar är det enligt motionen praktiskt att en myndighet i sin författningssamling kan ta in också SFS-författningar som rör myndighetens område. Motionärerna delar således inte tanken i propositionen om att så i princip inte skall få ske. Att SFS ingår i myndigheternas författningssamlingar innebär enligt motionen att de som inte prenumererar på SFS ändå kan få kännedom om de författningar som berör verksamhetsområdet genom att prenumerera på den aktuella myndighetens författningssamling. Det innebär också en förenkling för respektive myndighet genom att alla författningar som berör myndigheten kan finnas samlade i – i de flesta fall – en volym.

I motsats till vad som förordas i propositionen bör det vidare enligt motionen utfärdas föreskrifter angående departementens tillsyn över myndigheternas regelgivning. Det är enligt motionen av stor betydelse att departementen noggrant följer utvecklingen på regelutgivningsområdet för att kontrollera att myndigheternas kompletteringsföreskrifter inte avviker från de beslut som fattats av riksdagen. Det måste enligt motionen finnas en korrektionsmöjlighet där riksdagen genom regeringens tillsyn kan åstadkomma en förändring i de fall där avvikelse uppkommit.

I *motion 1983/84:2655* av Martin Olsson (c) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om nödvändigheten av att myndigheternas föreskrifter och råd verkligen överensstämmer med riksdagens beslut och uttalanden.

Motionären refererar ett fall där en myndighet givit ut en handbok vid en tidpunkt före det riksdagen fattat beslut i en fråga som berörts i handboken. Till följd av detta kom endast ett uttalande i propositionen med i handboken, medan däremot riksdagsuttalandet inte återgavs utan endast utskottsbetän-

kandets nummer. Senare skedde dock en komplettering så att också riksdagens uttalande återgavs.

Med hänsyn till att sådana brister kan uppstå är det enligt motionären angeläget att riksdagen genom ett tillkännagivande till regeringen uttalar vikten av att regeringen för myndigheterna påpekar nödvändigheten av att de vid utfärdande av föreskrifter och råd verkligen eftersträvar att redovisa riksdagens beslut och inte endast propositionernas innehåll.

Utskottet

Det statliga regelsystemet är f. n. föremål för översyn i regeringskansliet och inom ramen för särskilda utredningsinsatser.

Utskottet har i ett nyligen avgivet betänkande, KU 1983/84:24, behandlat vissa avsnitt i budgetpropositionen (prop. 1983/84:100, bil. 15) där civilministern redovisat bl. a. det arbete som pågår i syfte att förenkla regelsystemet. I anslutning härtill har utskottet behandlat åtta under de allmänna motionstiderna 1983 och 1984 väckta motioner. Utskottet har i det tidigare betänkandet gjort vissa allmänna uttalanden angående inriktningen av det fortsatta förenklingsarbetet.

I förevarande betänkande behandlar utskottet en inom justitiedepartementet utarbetad proposition med förslag till vissa konkreta förenklingsåtgärder. Förutom de motioner som väckts i anslutning till propositionen tar utskottet samtidigt upp till behandling två under allmänna motionstiden i år väckta motioner.

De åtgärder som förordas i propositionen syftar till att myndigheternas föreskrifter och övriga regler skall bli enklare och klarare samt att regelbeståndet i samhället inte skall bli alltför omfattande.

Ett par av åtgärderna förutsätter riksdagens beslut. Det gäller dels en ändring i kungörandelagen, dels riktlinjer för utmönstring av termen anvisningar. Frågor rörande användningen av termen anvisningar har tidigare behandlats av riksdagen.

Den föreslagna lagändringen innebär en klarare gränsdragning mellan icke-bindande regler och bindande regler (föreskrifter).

Riktlinjerna för bruket av termen anvisningar innebär att termen inte skall få användas på föreskrifter som myndighet utfärdar och att den skall undvikas som beteckning på sådana icke-bindande regler som avser tillämpning av föreskrifter, i synnerhet sådana regler som riktar sig till allmänheten eller till kommuner eller landstingskommuner. Det bör enligt propositionen dock inte vara uteslutet att myndigheterna i andra sammanhang kan använda termen också i fortsättningen, t. ex. i sådana rekommendationer som är av rent myndighetsintern karaktär och som inte har något omedelbart samband med en bakomliggande föreskrift.

Genom den föreslagna begränsningen i användningen av termen anvisningar undanröjs de olägenheter som består i att termen kan förekomma som

beteckning på såväl bindande som icke-bindande regler som förvaltningsmyndigheter utfärdar. Termen kommer dessutom inte att förekomma på mera generellt verkande rekommendationer.

De föreslagna riktlinjerna för bruket av termen anvisningar tas upp i motion 1983/84:2654, yrkande 1, av Bertil Fiskesjö m. fl. (c). Enligt motionen bör termen helt utmönstras inom den offentliga rätten.

De två åtgärder som nu föreläggs riksdagen för beslut innebär enligt utskottets mening en klar förbättring när det gäller möjligheterna för dem som i ett visst fall berörs av en myndighets regler att avgöra om reglerna är bindande eller om de är icke-bindande rekommendationer. Det är enligt utskottet inte motiverat att gå så långt när det gäller utmönstring av termen anvisningar som förordas i motion 2654. Således tillstyrker utskottet propositionens förslag och avstyrker motionen i denna del.

I övrigt innehåller propositionen en redovisning av flera olika åtgärder som regeringen avser vidta i det fortsatta förenklingsarbetet. I följdmotionerna 2653 av Gunnar Biörck i Värmdö (m) och 2654 av Bertil Fiskesjö m. fl. (c) förordas i vissa hänseenden längre gående åtgärder. Motionären i motion 2653 biträder på vissa punkter de åtgärder som regeringen aviserar och hemställer att riksdagen skall ställa sig bakom uttalandena i propositionen genom att själv fatta beslut eller genom ett uttalande ge regeringen till känna att den biträder de aviserade åtgärderna. Frågan om i vilken utsträckning hänvisning till bemyndigande skall ske tas förutom i de två nämnda följdmotionerna upp också i den under allmänna motionstiden väckta motionen 469 av Allan Ekström (m). Enligt motionen bör riksdagen uttala sig för att ett beslut om delegation skall innehålla det grundlagsenliga stödet för delegationen och att det organ som utnyttjar ett bemyndigande skall ange det rättsliga stödet härför.

Utskottet anser att de av regeringen aviserade åtgärderna utgör ett värdefullt inslag i det fortsatta förenklingsarbetet. Det finns enligt utskottets mening inte nu anledning att ta ställning till behovet av andra åtgärder än dem som regeringen avser att vidta enligt vad som redovisas i propositionen. Det är enligt utskottets mening heller inte nödvändigt, som föreslås i motion 2653, att riksdagen beträffande vissa av åtgärderna själv skall fatta beslut eller besluta om tillkännagivande till regeringen att den biträder de förordade åtgärderna. Utskottet avstyrker således motionerna 469, 2653, yrkande 2–9, och 2654, yrkande 2.

I motion 1352, yrkande 2, av Gunilla André m. fl. (c) hemställs om översyn av systemet med ramlagstiftning. Enligt motion 2653, yrkande 1, av Gunnar Biörck i Värmdö (m) bör riksdagen besluta att det i fortsättningen inte skall stiftas ramlagar.

Utskottet har i det tidigare nämnda betänkandet KU 1983/84:24 (s. 22) uttalat att en minskad användning av ramlagstiftning bör vara en viktig del av ambitionen att förenkla och rationalisera regelsystemet. Utskottet vill emellertid inte förorda särskilda åtgärder av det slag som föreslås i

motionerna 1352 yrkande 2, och 2653, yrkande 1. Motionsyrkandena kan därför inte tillstyrkas. Till viss del är dock motionerna tillgodosedda genom det tidigare nämnda uttalandet.

I motion 2655 av Martin Olsson (c) förordas åtgärder för att förekomma brister i redovisningen av lagmotiv m. m. i handböcker som myndigheter ger ut.

Utskottet vill understryka att det är riksdagens beslut som ligger till grund för de lagar som myndigheterna skall tillämpa. Det är därför nödvändigt att de myndigheter, som ger ut handböcker som återger lagmotiv, ser till att riksdagsuttalanden som har betydelse för rättstillämpningen också tas med i handböckerna. Det finns dock enligt utskottets mening inte anledning för riksdagen att ta något särskilt initiativ i frågan. Motion 2655 anses av utskottet vara besvarad med vad utskottet nu anfört.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *ändring i kungörandelagen*
   att riksdagen med bifall till propositionen i denna del antar det framlagda lagförslaget,
2. beträffande *utmönstring av termen anvisningar*
   att riksdagen med bifall till propositionen i denna del och med avslag på motion 1983/84:2654, yrkande 1, beslutar att godkänna de i propositionen angivna riktlinjerna,
3. beträffande *systemet med ramlagstiftning,*
   att riksdagen avslår motionerna 1983/84:1352, yrkande 2, och 1983/84:2653, yrkande 1,
4. beträffande *det fortsatta arbetet med förenklingar i regelsystemet, m. m.*
   att riksdagen
   a) avslår motion 1983/84:469 och 2653, yrkande 7,
   b) avslår motion 1983/84:2653, yrkandena 2–6 samt 8 och 9,
   c) avslår motion 1983/84:2654, yrkande 2,
   d) förklarar motion 1983/84:2655 besvarad med vad utskottet anfört,
5. beträffande *proposition 1983/84:119 i övrigt*
   att riksdagen med hänsyn till vad utskottet anfört lägger propositionen i denna del till handlingarna.

Stockholm den 3 april 1984

På konstitutionsutskottets vägnar
OLLE SVENSSON

Närvarande: Olle Svensson (s), Anders Björck (m), Yngve Nyquist (s), Bertil Fiskesjö (c), Wivi-Anne Cederqvist (s), Hans Nyhage (m), Kurt Ove Johansson (s), Kerstin Nilsson (s), Gunnar Biörck i Värmdö (m), Sture Thun (s), Anita Modin (s), Elisabeth Fleetwood (m), Karin Ahrland (fp), Bengt Kindbom (c) och Marie-Ann Johansson (vpk).

Reservationer

1. beträffande *ändring i kungörandelagen* och *utmönstring av termen anvisningar* (motivering till mom. 1 och 2)

Anders Björck, Hans Nyhage, Gunnar Biörck i Värmdö och Elisabeth Fleetwood (alla m) anser att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar "De två" och slutar "denna del" bort ha följande lydelse:

Utskottet tillstyrker förslagen i propositionen om ändring i kungörandelagen och om nya riktlinjer för bruket av termen anvisningar.

Det är enligt utskottets mening inte motiverat att gå så långt när det gäller utmönstring av termen anvisningar som förordas i motion 2654. Motionen avstyrks följaktligen i denna del.

2. beträffande *ändring i kungörandelagen* och *utmönstring av termen anvisningar* (motivering och hemställan till mom. 2 samt motivering till mom. 1)

Bertil Fiskesjö och Bengt Kindbom (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar "De två" och slutar "denna del" bort ha följande lydelse:

Utskottet tillstyrker den ändring i kungörandelagen som föreslås i propositionen. När det däremot gäller riktlinjerna för termen anvisningar anser utskottet i likhet med vad som anförs i motion 2654 att de skäl som talar för att helt utmönstra termen beträffande bindande regler har giltighet också beträffande de icke-bindande reglerna. Termen bör enligt utskottets mening helt utmönstras inom den offentliga rätten. Utskottet förordar därför bifall till motion 2654, yrkande 1. Vad som anförs i motionen bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under mom. 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *utmönstring av termen anvisningar*
att riksdagen med anledning av propositionen i denna del och med bifall till motion 1983/84:2654, yrkande 1, som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen.

3. beträffande *systemet med ramlagstiftning* (mom. 3)

Anders Björck, Hans Nyhage, Gunnar Biörck i Värmdö och Elisabeth Fleetwood (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar "Utskottet har" och som på s. 8 slutar "nämnda uttalandet" bort ha följande lydelse:

När det gäller den fråga om användningen av ramlagstiftning som väckts i motion 2653, yrkande 1, vill utskottet betona att riksdagen inte bör använda ramlagstiftning som möjliggör för verkställande myndigheter att utvidga ett regelkomplex i efterhand genom tillämpningsföreskrifter. Utskottet anser detta vara en viktig utgångspunkt för att det fortsatta förenklingsarbetet skall bli framgångsrikt. Vad utskottet nu anfört med anledning av motion 2653, yrkande 1, bör ges regeringen till känna. Motion 1352, yrkande 2, får anses besvarad med det nu anförda.

dels att utskottets hemställan under mom. 3 bort ha följande lydelse:

3. beträffande *systemet med ramlagstiftning*
att riksdagen med anledning av motion 2653, yrkande 1, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört rörande ramlagstiftning samt förklarar motion 1352, yrkande 2, besvarad med detta.

4. beträffande *det fortsatta arbetet med förenklingar i regelsystemet m. m.* (motivering och hemställan till mom. 4 a och b samt motivering till mom. 4 c)

Anders Björck, Hans Nyhage, Gunnar Biörck i Värmdö och Elisabeth Fleetwood (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar "Utskottet anser" och slutar "yrkande 2" bort ha följande lydelse:

Beträffande det som sägs i propositionen om det fortsatta förenklingsarbetet tar utskottet i detta sammanhang endast upp de konkreta förenklingsåtgärder som där redovisas.

Flera av de aviserade åtgärderna är enligt utskottets mening naturliga inslag i ett förenklingsarbete. Utskottet anser dock att man inom justitiedepartementet inte på alla de konkreta punkterna tagit till vara möjligheterna att driva förenklingsarbetet tillräckligt effektivt. Det är därför angeläget att regeringen, så snart åtgärderna börjat avsätta resultat, återkommer till riksdagen med en redovisning av utfallet av vidtagna åtgärder. I det sammanhanget bör regeringen också överväga behovet av kompletterande åtgärder. Detta bör ges regeringen till känna. Utskottet anser att yrkandena 2–6 samt 8 och 9 i motion 2653 får anses till stora delar besvarade med vad utskottet anfört. Motion 1983/84:2654, yrkande 2, avstyrks.

Med anledning av de förslag till åtgärder som väckts i motionerna 469 och 2653, yrkande 7, vill utskottet anföra följande.

Beträffande de skärpta krav på hänvisning till bemyndigande som förordas i motionerna vill utskottet framhålla att det bemyndigande från riksdagen

som en förordning grundar sig på som regel inte redovisas i förordningen. Ej heller anges grundlagsstödet i själva bemyndigandet. Regeringen bör enligt utskottets mening närmare överväga frågan och lägga fram förslag som syftar till att åstadkomma klarare regler i de hänseenden som redovisas i motion 469 och i motion 2653, yrkande 7. Detta bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under mom. 4 a och b bort ha följande lydelse:

4. beträffande *det fortsatta arbetet med förenklingar i regelsystemet, m. m.*

att riksdagen

a) med anledning av motionerna 1983/84:469 och 2653, yrkande 7, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört rörande klarare regler för hänvisning till bemyndiganden,

b) med anledning av motion 1983/84:2653, yrkandena 2–6 samt 8 och 9, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört rörande det fortsatta förenklingsarbetet.

5. beträffande *det fortsatta arbetet med förenklingar i regelsystemet m. m.* (motivering och hemställan till mom. 4 c samt motivering till mom. 4 a och b)

Bertil Fiskesjö och Bengt Kindbom (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar "Utskottet anser" och slutar "yrkande 2" bort ha följande lydelse:

De åtgärder som regeringen aviserar att den skall vidta utgör enligt utskottets mening till vissa delar en bra utgångspunkt för det fortsatta förenklingsarbetet. I vissa hänseenden går dock åtgärderna inte så långt som är önskvärt. Beträffande ett fall, som gäller myndigheternas författningssamlingar och som tagits upp i motion 2654, kan det ifrågasättas om inte den aviserade åtgärden i stället bidrar till att skapa ett opraktiskt system. Utskottet anser att de förslag i dessa hänseenden som väckts i motion 2654 bör läggas till grund för det fortsatta arbetet. Det är vidare, som framhållits i motionen, viktigt att regeringen så snart ske kan återkommer till riksdagen med en redovisning av de effekter som blir följden av det i propositionen initierade avregleringsarbetet. Utskottet tillstyrker således även yrkande 2 i motion 2654. Motionerna 469 och 2653, yrkandena 2–9, avstyrks.

dels att utskottets hemställan under mom. 4 c bort ha följande lydelse:

4. beträffande *det fortsatta arbetet med förenklingar i regelsystemet, m. m.*

att riksdagen

c) med bifall till motion 1983/84:2654, yrkande 2, som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen.

minab/gotab 78309 Stockholm 1984